

In gesprek met een elfenoudste

Op zoek naar natuurwezens in Nederland

In plaats van naar Groot-Brittannië reisde lichtwerker Cathelijne Fillippo dit jaar noodgedwongen af naar Drenthe. Een geluk bij een ongeluk, want daar kon ze contactleggen met natuurwezens van eigen bodem. Bijzonder, want zo makkelijk als het contactleggen vroeger ging, gaat het nu helaas niet meer. Maar, zo belooft de elfenoudste haar: 'Wanneer het de mensheid lukt om te ascenderen naar 5D en later zelfs hoger, dan kunnen we terugkeren naar een samenwerking zoals die er vroeger was.'

TEKST EN FOTO'S: CATHELIJNE FILLIPPO

John Lennon zong het al: 'Het leven is wat gebeurt terwijl je andere plannen maakt.' Als iets ons dat heeft geleerd, dan is het wel Covid-19. Opeens zag de wereld er volstrekt anders uit en de dingen die we jarenlang voor lief namen, werden opeens onmogelijk en onzeker. Van iemand een knuffel geven tot een terrasje pakken. Voor mij was het toch het meest voelbaar in het niet kunnen reizen. Wie mijn boeken heeft gelezen, weet dat ik sterk werd geïnspireerd door mystieke reiservaringen. Het liefst reis ik naar krachtplekken die mijn Ziel voeden: van Glastonbury tot Sedona en van Tara tot Mount Shasta. Aan het begin van 2020 stemde ik me af op mijn spirituele gidsenteam over een nieuw idee voor een boek waar ik mee speelde. Er werd toen aangegeven dat er deze keer geen uiterlijke reis voor gemaakt zou hoeven te worden. Deze keer mocht het een innerlijke reis worden. Ik dacht er zo het mijne van. Want, zo redeneerde ik, ik kon prima vanuit innerlijke reizen met het boek beginnen, maar het zou vast en zeker extra diepgang krijgen bij de krachtplekken van Schotland en Engeland. Dat was namelijk de reis die op het programma stond deze keer. Het was duidelijk dat ik met mijn kleine mensenbrein niet kon voorzien wat mijn gidsenteam allang wist: er kwam helemaal geen reis naar Schotland en Engeland. De drie geplande weken naar mijn geliefde Groot-Brittannië werden geannuleerd. In plaats daarvan besloten we tot een weekje Drenthe. We hadden het geluk een huisje te bemachtigen in het bos en konden van daaruit direct het Nationaal Park het Drents-Friese Wold in.

Betwixt and between

Ik had me onder andere erg verheugd op een weekje op de Isle of Skye. Daar stond met stipt op nummer 1 het bezoeken van de Fairy Pools. Veel van de geschiedenis in Schotland is van generatie op generatie overgeleverd. Hoewel het land veel bloedvergieten heeft gekend, zowel tussen de clans onderling als tussen de Schotten en de Engelsen, zijn er ook veel mythen en legenden vol magie. Dat geldt zeker voor de Isle of Skye. In het Gaelic 'An t-Eilean Sgitheanach' genoemd, ofwel het 'eiland van nevelen'. Zo zou een van de Chiefs van de Macloaid clan met

een elfenprinses zijn getrouwd op het eiland en dit zou mogelijk de reden zijn dat er op Skye meerdere plekken zijn die zijn vernoemd naar 'het kleine volkje', zoals Fairy Bridge, Fairy Glen, Fairy Knoll en dus ook de Fairy Pools. Naast het feit dat het er op foto's magisch mooi uitziet, is het bij uitstek het soort landschap dat zich goed leent voor het waarnemen van elfen of andere natuurwezens. Hoewel de elfen overal zijn waar de natuur is, zijn ze het sterkst waarneembaar in overgangsgebieden en -tijden. In het Engels wordt dat heel mooi de 'betwixt and between' genoemd. Zo zijn de elfen makkelijker waar te nemen bij zonsopgang en zonsondergang, maar ook daar waar verschillende elementen elkaar raken. Een voorbeeld hiervan is een waterval, waar het water over rotsen en keien naar beneden stroomt. Daar raakt het water de stenen en aarde en worden waterdeeltjes met de lucht vermengd. Jaren eerder had ik bijzondere ervaringen met elfen bij de Fairy Glen in Wales, waar ik er eentje in mijn periferie zag, maar ook bij Watersmeet in Exmoor, waar de elfen in dichtvorm tot me spraken. Na elfenervaringen in zowel Wales en Engeland als Ierland, was ik helemaal klaar voor een vervolg in Schotland dit jaar.

Witte Wieven

In plaats van steencirkels, werden het dus hunebedden en in plaats van bergen en zee, bossen en weilanden. Als je dan toch in Nederland blijft, is Drenthe best een goede vervanging. Zo zijn er rond Norg niet alleen de 'negen bergen', een serie grafheuvels, maar ook ware 'celtic fields'. Ik vroeg me af hoe het eigenlijk zat met de natuurwezens in Drenthe. Je zou denken dat het er een prima plek voor was. Als de grafheuvels bij Tara in Ierland toegang bieden tot de 'andere wereld', waarom dan ook niet die in Drenthe? Zoekend naar volksverhalen over elfen of kabouters in Drenthe, kwam ik niet heel veel verder dan de Witte Wieven. Witte Wieven zijn mythische wezens. Deze vrouwenfiguren uit sagen zouden soms goedaardig, soms kwaadaardig zijn. Overigens worden mistflarden of mistbanken in Noord- en Oost-Nederland ook wel Witte Wieven genoemd. Ze worden vaak in verband gebracht met heksen en/of spoken. De Witte Wieven hebben echter ook de nodige overeenkomsten met de Ierse sídhe en banshee en de vrouw in het wit (la Ilorona). Ook wordt er een verband gelegd met moerasvrouwjes, feeën of elfen. Een interessant gegeven. Ik krijg altijd sterk het gevoel dat wij als Nederlanders in het algemeen een zeer nuchter volkje zijn. Kijk je naar landen als Ierland en Groot-Brittannië, dan zijn daar veel meer volksverhalen over allerlei natuurwezens en andere mythische wezens. Zo zijn er overal plekken waarvan wordt gezegd dat ze te maken hebben met de legende van koning Arthur. Een zichzelf respecterende Inn met enige geschiedenis schaamt zich niet voor zijn huisgeest en er zijn talloze verhalen over de natuurwezens, welke vaak in plaatsaanduidingen terug te vinden zijn. Zo beschrijft Britse auteur Rob Wildwood in zijn boek *The Land of the Fae* de meest fantastische plekjes. Wat te denken van de 'Hobgoblin van Hobtrush Hall' of 'Lindsaylands Fairy Mound'? Zulke duidelijke aanduidingen zag

ik in Drenthe zo snel niet, dus ik begon mijn zoektocht bij een aantal hunebedden.

De mystieke energie van hunebedden

De Drentse hunebedden werden tussen ongeveer 3400 en 3100 voor Christus gebouwd, waarna ze nog een paar eeuwen hebben gediend als laatste rustplaats voor de doden. Ben je gewend aan krachtplekken en kun je deze voelen, zoals ik, dan zijn hunebedden zeer interessant. Ik kan altijd voelen of een hunebed door archeologen is gereconstrueerd of dat deze relatief ongemoeid is gelaten. De gereconstrueerde versies lijken weinig tot geen energie uit te stralen, terwijl de vaak kleinere en (haast) niet aangeraakte hunebedden dat wel doen. Toen we er deze zomer enkele bezochten en ik er geactiveerde kristalletjes begroef om de hunebedden aan te sluiten op het kristallijne 5D-grid dat in opbouw is rond de aarde, voelde ik geen elfenenergie (meer over Lichtwerk met kristallen bij krachtplaatsen lees je in mijn boeken *Lemurisch Lichtwerk* en *Eenheidsbewustzijn*). Dat gebeurde wel heel subtiel tijdens een rondwandeling bij Norg. Vanuit het bezoekerscentrum liepen we eerst door een bosje. Deze leidde naar de rand van het veld met grafheuvels. Er waren leuke kronkelige boompjes die met mos begroeid waren en juist dit stuk overgangsgedebied tussen bos en heideveld voelde

als een typische plek voor natuurwezens. Duidelijk contact kreeg ik echter niet.

Voor wat hoort wat

Ook het bos rond ons vakantiehuisje had genoeg elfachtige plekken. Met mos begroeide stronkjes en keien, prachtige bomen. Daar moesten toch natuurwezens zijn om voor die heerlijke natuur te zorgen? Ze lieten zich echter niet zomaar voelen, zoals ik dat wel had ervaren in Groot-Brittannië en Ierland. Het zou me niet verbazen als de natuurwezens daar iets minder schuw zijn, omdat het contact met deze wezens wat meer in de mythen en sagen van het land zijn ingebed. Vooralsnog was er duidelijk wat meer tijd nodig. Elfen en natuurwezens zijn aan de aarde verbonden. Toch zien we ze gewoonlijk niet. Dit heeft te maken met hun trilling. Hun lichamen zijn van fijnstoffelijke aard. Doreen Virtue gaf destijds in haar Fairyology cursus aan dat ze in de vijfde dimensie verkeren. Feitelijk hebben hun lichamen volgens haar wel een fysieke basis, maar trillen ze op een zo hoge vibratie dat we ze niet als zodanig kunnen waarnemen. Ook gaf zij aan dat de elfen hun ego inzetten om te scannen of je wel of geen 'goed volk' bent. Ze scannen je aura en leiden daaruit af of je liefde hebt voor de natuur en de dieren. Vaak zullen ze je ook vragen iets te doen voor de natuur als wederdienst voor eventuele hulp die ze bieden. Dat bleek ook in Drenthe zo te werken. Nadat ik de intentie had uitgesproken die week graag contact te willen maken met de natuurwezens, mocht ik eerst wat plastic en andere rommel opruimen in de natuur. Ik maakte drie verschillende wandelingen in het gebied. Bij de eerste wandeling lag er afval op het pad, dat ik mee heb genomen om in onze vuilnisbak te kunnen gooien. Tijdens die wandeling plaatste ik ook een geactiveerd Lemurisch kristalletje bij een prachtige, oude beukenboom. Tijdens de tweede wandeling werd ik door een dennenboom aangetrokken. Ik ging ertegenaan zitten om te mediteren en ook hier Lichtwerk met een Lemurisch kristalletje te doen. Tijdens de meditatie verscheen er een engel in de vorm van een pilaar van Licht. Deze engel activeerde het kristal dat ik bij de boom begroef om zo Licht het landschap in te brengen. Ik hoefde verder niets te doen. Gewoon te Zijn en te genieten van het contact met de natuur. Toen ik later mijn ogen opende, schitterde er opeens iets in de verte. Het bleek een heel oud blikje te zijn, wat ik tijdens het wandelen over het hoofd had gezien. Ik liep terug om het op te ruimen.

De wijsheid van de elfenoudste

Die nacht werd ik wakker gemaakt door een klein handje dat in mijn voet kneep. Ik schrok me wild! Want ik heb geen kinderen en kleine handjes die mij knijpen behoren niet tot mijn gewone ervaringen. Daarnaast zijn mijn ervaringen met natuurwezens ook nooit lichamelijk van aard geweest. Ik heb zo het gevoel dat dat huis in het bos een wat ondeugende huiskabouter had, want mijn favoriete zilveren ring verdween ook spoorloos! Misschien ben >

ik wat kritisch, maar dit was toch niet helemaal het soort contact waar ik me op had ingesteld. Dat kwam echter tijdens de derde wandeling. Het patroon herhaalde zich. Mijn oog viel op zwerfvuil dat opgeruimd mocht worden, terwijl ik naar een boom werd geleid om een Lemurisch kristalletje bij te 'planten'. Tijdens de wandeling zag ik al typische elfentekens, zoals meerdere zogenaamde 'elfenpoorten' in de bomen. Na mijn Lichtwerk ging ik als vanzelf Lichttaal zingen. Gelukkig was er geen mens te bekennen in het bos... Toen ontstond er een helder contact met een elfenoudste. Ik vroeg haar waarom het in Nederland zoveel moeizamer voor me was om contact te leggen. Het antwoord luidde als volgt:

“Wij zijn er wel, maar diep verscholen, voorbij de sluier van 4 naar 5D. We zijn er wel voor wie werkelijk ziet, maar we laten ons niet snel zien. We zijn er wel... Dat mensen niet openstaan, wil niet zeggen dat we er niet zijn. Maar we hebben ons teruggetrokken van de oppervlakte en alleen wanneer er een klank is, zoals jouw zang van Licht, maar dit kan ook een trilling zijn vanuit iemands hart of simpelweg een zielsafpraak tussen die persoon en het elfenrijk, dan komen we naderbij, dichterbij de fysieke wereld. De fysieke en niet fysieke wereld, die liggen als het ware over elkaar heen. Ze kunnen op dezelfde plek zijn, voor zover je kunt spreken over plekken. Dit is moeilijk uit te leggen in de taal van de 3D-wereld. Dus we zijn er wel, maar we zijn er niet en zo geldt dat voor heel veel dingen op deze Aarde.

Wanneer het de mensheid lukt om te ascenderen naar 5D en later zelfs hoger, dan kunnen we terugkeren naar een samenwerking zoals die er vroeger was. Dan zullen het de natuurwezens van 5D en hoger zijn, die voorbij de dualiteit terugkeren naar de Aarde. Feitelijk vraagt het dat jullie in een andere werkelijkheid stappen, op een andere tijdlijn, een ander zijnsniveau. Dat is dus ook waarom wij ons laten zien of laten voelen of laten kennen aan die mensen die al onderweg zijn naar dat zijnsniveau. Dat zijnsniveau vraagt een leven volledig in eenheid. Een leven vanuit hartsbewustzijn. Vanuit liefde. Het vraagt eenheid en die eenheid maakt dat je weet dat je nooit iets tekort kunt komen en dus hoeft je ook geen hebzucht te hebben. De meeste problemen van de hedendaagse Aarde komen voort uit hebzucht en uit zucht naar macht. Dat is waar het misgaat. Dat is waar vergeten wordt dat de wereld niet van jullie is, maar dat jullie er mogen leven. Sterker nog, dat jullie er deel van zijn.”

Ik zag al wandelend een 'elfendeurtje' in een boom en ze gaf aan dat dit een elfenteken was.

“Dat is dan ook de manier om ons te leren kennen. Zorg voor de natuur. Ook je eigen natuur. Weet je deel van de natuur en verbind je weer met de natuur. Vaak sturen we je uitdagingen op je pad. Zo heb jij drie keer vuil voor ons opgepakt. Drie keer is een heilig en magisch getal. En met je gezang heb je ons tot je geroepen en ben je door de elfenpoort gegaan.”

De elfenoudste zong haar naam. Ik kan het onmogelijk in menselijke letters weergeven, maar

het gaf me overal kippenviel. Bij haar waren boskabouters. Ze herinnerde me eraan dat ik vaker met de boskabouters had gewerkt. Wat ik niet wist was dat je dat schijnbaar in mijn aura kon zien. Ze legde uit:

“Mensen die werken met bepaalde energieën, die dragen die energieën in hun aura mee. Dus dat betekent dat je in een aura als het ware zegels aantreft, sigils.”

Blijkbaar had ik een kabouterzegel. Die van de elfen bleek bij mij wat vager, terwijl die van de draken en eenhoorns weer heel duidelijk waren.

“Mensen die met elkaar in aanraking komen, kunnen elkaar helpen. Hun trilling, de trilling die vanuit die sigils in de aura aanwezig zijn, kunnen overgedragen worden. Soms gebeurt dat automatisch, wanneer de ziel van de ander daaraan toe is en je daarvoor een zielscontract hebt. Soms kun je dit overdragen als mensen aangeven dat ze zo graag contact willen met de natuurwezens of mystieke gidsen.”

Ze voegde toe dat steeds meer mensen ontvankelijk zijn voor meer Licht, voor een natuurlijker leven en meer eenheid met de natuur. Ik vroeg haar wat mensen kunnen doen om bij te dragen aan een wereld die meer toegang geeft tot de natuurwezens en hoe we weer met hen kunnen samenwerken.

“Het vraagt een diepe liefde. Een liefde voor de natuur. Een liefde voor ieder krekeltje, vlindertje, grasje en bloempje.”

En op dat moment zag ik een schitterende dagpauwoog te midden van wat bloemetjes. Het bleef een tijdlang stil zitten, zodat ik het kon bewonderen. De elfenoudste gaf aan dat de natuurwezens ons vaak tekens sturen via de natuur, zoals vlinders en libellen. Maar tekens zijn ook te vinden in rotsen en bomen.

“Het gaat erom dat je kijkt met de ogen van magie, ogen die schoonheid ontwaren van wat er om je heen is. Het vraagt liefde en een werkelijk waarnemen. Dat vraagt op beurt aanwezig Zijn in het moment; met open hart, met open geest. Zo zie je dat je nu op de terugweg zoveel meer waarneemt dan op de heenweg, omdat je je hebt afgestemd op de elfen. Het gaat ook om een vreugdevol hart en een dankbaar hart. Want zij die te serieus en te zwaar in het leven staan, zien de zegeningen niet, zien de schoonheid niet, zien de toevoeligheden niet. Zij missen de tekens.”

Wil je de elfen en natuurwezens ook leren kennen en met ze werken? Dan is de natuur je eerste ingang! Hoe meer zorg je de natuur toont vanuit een zuiver hart en oprecht respect, hoe dichterbij het elfenrijk je kunt komen. De oefening op de volgende pagina helpt je hierbij. •

Contactleggen met de elfen

Om contact te leggen met de elfen ga je allereerst de natuur in. Zoek een plek uit waar je ongestoord kunt zitten in een meditatieve toestand. Zoek een plek waar de natuur zo ongerept mogelijk is. Vergeet niet een ecologische tas mee te nemen waarin je eventueel zwerfvuil kunt verzamelen om later weg te gooien. Neem ook een fijn notitieboek mee om aantekeningen in te maken. Je kunt eventueel een dekentje meenemen om op te zitten. Wanneer je het gebied van de elfen betreedt, dan zullen ze je energieveld scannen. Ze kijken altijd of je 'goed volk' bent. Stuur de intentie naar hen uit dat je graag in contact wilt komen. Voel of je ze kunt waarnemen en of er in je gedachten of gevoelens een antwoord komt. Vaak zullen ze je vragen inderdaad zwerfvuil op te ruimen als dat in de omgeving aanwezig is. Wanneer dit niet in de directe omgeving aanwezig is, is het ook mogelijk dat ze je vragen iets anders te doen voor de natuur of de dieren in je eigen omgeving. Zorg dat je dit doet vanuit je hart en als het iets is wat je pas op een later tijdstip kunt doen, zeg dit de elfen dan ook toe. Ga met een notitieboekje tegen een boom aan zitten, op de plek die jij hebt uitgezocht. En dan:

1. Adem rustig in en uit.
  2. Leun tegen de boom aan.
  3. Bedank de boom.
  4. Grond jezelf. Je kunt dit doen door je voor te stellen dat er wortels uit je voeten groeien, zoals de boom ook stevige wortels heeft. Maak goed contact met de ondergrond.
  5. Als je helemaal aanwezig bent in het hier en nu, vraag je de elfen wat ze je willen laten weten.
  6. Je kunt de elfen ook vragen hoe je ze kunt helpen of je kunt ze dingen vragen, bijvoorbeeld over de natuur of over het manifesteren van dingen.
  7. Nadat je je vraag hebt gesteld, blijf je een tijdje zitten. Schrijf op wat er in je opkomt zonder censuur te plegen. Hoe minder je erover nadenkt, hoe beter. Je zult op een gegeven moment merken dat de toon van wat je schrijft anders is dan hoe je zelf spreekt of schrijft. Ook kun je bepaalde sensaties voelen die voor jou bevestigen dat de elfen bij je zijn.
  8. Laat als dank iets voor de elfen achter, zoals een bloem, een mooi steentje of een beetje elfenvoedsel zoals een nootje, een klein beetje honing, brood, cake, melk of wat rauwe chocola.
- Deze oefening is afkomstig uit mijn boek 'Leef vanuit je Ziel, met de elfen, draken, eenhoorns en andere lichtwezens.'*